

Ἀριθ. 90.

Ἔτους ΣΤ΄.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ετήσια Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λείπα μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

21 ΝΟΥ ΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. Ἐκ Ναυπλίου, 21 Νοεμβρίου.

Χθὲς ἐώρτασαν ἐνταῦθα οἱ Ῥώσσοι τὴν στέφιν τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔγεινε πυροβολισμὸς ἀπ' ὅλα τὰ ἐν τῷ λιμένι εὐρεθέντα πολεμικὰ πλοῖα τῶν ξένων Δυνάμεων, ἐχαιρέτησε δὲ καὶ τὸ φρούριον μὲ 21 κανονοβολίας.

ΕΞΩΓΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἀφοῦ τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς ἀντιπροσωπίας τῆς Ἀγγλίας προβουλευμὰ ἀπεψηφίσθη, τὸ δεύτερον ἀναγνωσθὲν, ἀπὸ τῶν λόρδων Συνέδριον, ὁ Βασιλεὺς, ὑπερασπιζόμενος αὐτὸ συμφώνως μὲ τὴν γνώμην τοῦ τῶν Κοινῶν Συνεδρίου, ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλῃ τὴν Βουλὴν, καὶ νὰ φυλάξῃ τὸ ἴπουρ γεῖον τοῦ λόρδου Γραί. Τὴν 8 λοιπὸν τοῦ Ὀκτωβρίου ὑπῆγεν εἰς τὸ βουλευτήριον μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς, καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐξῆς λόγον. Ἀνεβλήθη δὲ ἡ Βουλὴ μέχρι τῆς 10 τοῦ Νοεμβρίου.

• Μιλόρδοι καὶ Κύριοι. Δύναμαι τέλος πάντων νὰ δώσω πέρας εἰς σύνοδον, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια καὶ αἱ ἐργασίαι εἶναι ἀπαραδειμάτιστοι, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀξιολογώταται ὑποθέσεις ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἐξέτασίν σας.

• Μεγίστην εὐχαρίστησιν ἠρθάνθη, δούς τὴν βασιλικὴν ἐπικύρωσιν εἰς τὰ προβουλευμὰ τὰ τροποποιούντα τοὺς περὶ κυνηγεσιῶν νόμους, καὶ ἐλαττόνοντα τὰ τέλη τὰ ἐπιβαρύνοντα τὴν βιομηχανίαν τοῦ λαοῦ μου. Ὅχι δὲ ὀλιγώτερον ἄσμενος παρτήρησα τὴν ἐναρξιν μεγάλων βελτιώσεων εἰς τὰς γομένων εἰς τοὺς περὶ χρεωκοπιῶν νόμους, βελτιώσεων, ἐκ τῶν ὁποίων προσδοκῶνται εὐτυχέστατα ἀποτελέσματα.

• Ἀδικόπως λαμβάνω τὰς πλέον εὐχαρίστους ἀποδείξεις περὶ τῆς πρὸς με φιλικῆς προκίρσεως τῶν ξένων Δυνάμεων.

• Γό ἐν Λονδίνῳ συνηγμένον Συμβούλιον ἐξεπερχίωσε τέλος πάντων τὰς δυσκόλους καὶ ἐπιπόνους συζητήσεις του διὰ συμβιβασμοῦ, ὁμοθυμαδὸν ἀποδεχθέντος ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν πέντε Δυνάμεων, πρὸς διαχώρισιν τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου, μὲ συμφωνίας ἐπωφελεῖς εἰς τὰ συμ-

φέροντα ἀμφοτέρων τῶν τόπων, καὶ εἰς τὴν μελλουσαν ἀσφάλειαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

• Συνθήκη θεμελιωμένη εἰς τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον προσφέρθη εἰς τοὺς πληρεξουσίους τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ παρ' ἀμφοτέρων τῶν Αὐλῶν ἀποδοχή, τὴν ὁποίαν μετ' ἀνησυχίας προσμένω, θέλει ἀποτρέψαι τοὺς κινδύνους, οἵτινες ἠπειλοῦν τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, ἐνόσω ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἦτον ἀναποφάσιτος.

• Κύριοι οἱ ἐκ τοῦ τῶν Κοινῶν Συνεδρίου. Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὁποίαν προσδιωρίσατε χορηγίαν εἰς τὴν βασιλικὴν μου σύζυγον, διὰ νὰ φυλαχθῇ ἡ μελλουσα ἀξιοπρέπεια καὶ εὐδαιμονία τῆς, ὅταν ἤθελεν ἐπιζήσῃ μετὰ τὴν ἀποδύωσίν μου, καθὼς καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐψηφίσατε εἰσφοράς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. Βέβαιώθητε δὲ ὅτι θελω φροντίσει, ὥστε νὰ διαχειρισθῶσι μὲ ἀκριβεστάτην καὶ φρονιμον οἰκονομίαν.

• Ἡ κατάστασις τῆς Εὐρώπης ἀπέδειξεν ἀναγκαίαν τὴν αὐξήσιν τῶν δαπανῶν εἰς διαφόρους κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Θέλω ὅμως ἐλαττώσει ἄσμενος τὰς δαπάνας ταύτας, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, καθ' ἣν δύναται νὰ γένῃ τοῦτο, χωρὶς νὰ βλαφθῇ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου. Ἐν ταύτῳ δὲ θελω τὰς φανερώσει εὐχαρίστως ὅτι ἔγεινε πρόνοια περὶ τῶν δαπανῶν τούτων, χωρὶς νὰ ἐπαυξήτωσιν οὐτωδῶς οἱ δημόσιοι φόροι.

• Μιλόρδοι καὶ Κύριοι. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναπαύσεως, ἣτις θέλει σᾶς δοθῇ, εἰμι βέβαιος ὅτι δὲν εἶναι χρεὶα νὰ σᾶς πρκαγγείλω νὰ προσέχετε κατὰ πολλὰ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν του κομίτιαν.

• Ὁ ἐνθερμὸς πόθος, τὸν ὁποῖον γενναίως ἐρπνέρωσέν ὁ λαός μου πρὸς συνταγματικὴν μεταρρύθμισιν τοῦ τῶν Κοινῶν Συνεδρίου τῆς Βουλῆς, θέλει κανονισθῇ, ἐλπίζω, ἀπὸ τὴν ἀκριβῆ διατιμησιν τῆς ἀνάγκης, τῆς εὐταξίας, καὶ τῆς μετριοφροσύνης. Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐρχομένης συνόδου

Σαββάτω, 21 Νοεμβρίου 1831

ΑΝΑΦΟΡΑΙ.

Αναφορά της Ἐπαρχίας Φαναρίου.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ φύς ζ. φερώτατον κατακαλύπτει αὖθις τὰς
λαμπρὰς ἐλπίδας τῆς πολυπαθῆς ἐθνὸς μας, συγγενὲς
ἐν ἡμῶν πατροκτονίας, πρᾶχθ' ἀπὸ τῆς πλέον
ἀντιανοημένους ἀνθρώπων, τὸν Κωνσταντῖνον καὶ Γεώργιον
Μαυρομιχαλίδας, προσερίθει μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα
ὃν οὐρίζοντα τῆς πατρίδος.

Ἐν μέσῳ τριῶν ἀπαρηγορητῶν, καὶ ἀπρὸς δεικνύ-
των δυσυχιμάτων εὐρισκόμενοι ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς
ἐπαρχίας ταύτης, θρηνηντες δὲ μετὰ καρδιοσάλακτα
δάκρυα διὰ τὴν ὑτέρεσιν τῆς σωτῆρός μας, τῆς εὐε-
ργέτης μας, καὶ τῆς πατρὸς τῆς ἐθνὸς μας τῆς ἀειμνή-
στη Κυβερνήτης Ι. Α. Καποδίστρια, ἔτι μᾶλλον κοπτό-
μενοι, ἀναπολῶντες εἰς ἐκὺτ' ὅλα ὀλέθρια ἀποτελέσ-
ματα τῆς ἀναρχίας, ἀπὸ τὰ ὅποια ἡ ἐλευσίς τῆς
Δ. Ε. τοῦ αἰοδύμου Κυβερνήτη ἀπῆλλαξε τὸ ἔθνος,
καὶ τὴν εὐδαμονίαν καὶ ἡσυχίαν, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς
πατρικῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ προνοίας ἀντεισήγαγεν
εἰς τὴν πατρίδα, κοπτόμεθα μαυροφροῦντες καὶ θρη-
νηντες μετὰ τὴν ἐνδόμυχον αἰδήσιν τῶν ἀγαθῶν, τὰ
ἅποια ἀπελαύσαμεν εἰς τὰς ἀξιμνημονεύτας μα-
καρίας ἡμέρας τῆς μακαρίτης πατρὸς μας, καὶ αἰ-
δοῦμεν τῶν δεινῶν ἀποτελεσμάτων, εἰς τὰ ὅποια
(ὃ μὴ γένοιτο) δύναται νὰ ῥίψῃ τὸ ἔθνος ἡ ὑτέρε-
σις τῆς. Μόλις δυνάμεθα νὰ ἀνακόψωμεν σιγμιαίως
τῶν λυπηροτάτων ἰδεῶν τὴν αἰδήσιν, πληροφορούμενοι
διὰ τῶν διακηρύξεων τῆς Γερβασίας καὶ ἐγκυκλίου
τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας (αἵτινες μᾶς
ἐμπνέου ἐλπίδας παρηγορητικὰς) τὸν διορισμὸν, ἐπα-
ξίως τῶν δεινῶν καὶ τῶν μακτικῶν περιστάσεων, τῆς
τρίμελ' ἑκτικῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἀπὸ τὴν
προνοίαν τῆς ὁποίας ἐξήρηται τὸ νὰ διατηρηθῇ ὅχι
μόνον ἡ ἐσωτερικὴ ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια τῆς πατρίδος,
ἀλλὰ μᾶλλον νὰ πληροφορηθῇ αἱ Σ. Σύμμαχοι
Δυνάμεις ἀνεργετικὰς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀθώοτητα
ὁλοκλήρως τῆς ἐθνὸς ἀπὸ τὸ ἀποτρέπαι ἐγκλημα
τῆς πατροκτονίας τῆς σωτῆρος καὶ πατρὸς τῆς, διὰ
τὸν θάνατον τῆς ὁποίας θρηνῶν, θέλει κόπτονται συν-
αλγῶν μετὰ ἡμᾶς διὰ τὸ ἀπρὸς δεικνύον κακόν, τὸ ὅποιον
ἐπέφθιν εἰς αὐτὴν ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ἡ κακὴ βουλή
ὀλίγων ἀνθρώπων, ἡ διαγωγή τῶν ἐπ' αὐτῇ ἐχαρακ-
τηρίσθη μετὰ τὸν πυρπολισμὸν τῶν ἐθνικῶν πλοίων, καὶ

ἐπεσφραγίσθη μετὰ τὸ πλέον ἀποτρέπαι τῆς πατρο-
κτονίας ἐγκλημα.

Ἐνθυμώμενοι δὲ ὅτι διὰ τῆς αἰοδύμου Κυβερνήτου
μας ἐπανήλθομεν εἰς τὰς πυρπολημένας καὶ κατα-
ρημασμένας ἐστίαις μας, ἀπολαμβάνοντες τὰ ἀγαθὰ
τῆς εὐνομίας, θέλει θρηνηντες ἀπαράμυλτα διὰ
τὴν ὑτέρεσιν τῆς. Ὅθεν παρακαλοῦμεν τὴν Σ. Διοικη-
τικὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἤθελεν εὐαρεστηθῇ διὰ νὰ κατα-
χωρήσῃ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τὴν παρῶσαν
μας, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἐπικυρωμένον διὰ τῶν
εἰς τὴν πατρίδα εἰρισκόμενων Ἀντιπροέδρων τῶν Σ.
κρατῶν Συμμάχων Δυνάμεων νὰ ἤθελον διευθύνη
πρὸς αὐτάς, διὰ νὰ ἐξιλεωθῶσιν, ἀν' ὡργισθῶσιν κατὰ
τῆς ἀθώας ἐθνὸς, πληροφορούμενοι, ὅτι αἱ πράξεις αὐ-
ταὶ εἶναι ἔργα ὀλίγων κακῶν προέδεσσα τὰς
θερμαῖς παρακλήσεις τῆς πρὸς τῆς Ἡγεμόνας τῶν
κρατῶν τῶν Δυνάμεων διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὰς
εὐεργετικὰς καὶ μεγάλας ἀποφάσεις τῶν ὑπὲρ τῆς
μελλέουσας τύχης τῆς. Ἡμεῖς δὲ διαβεβαιώμεθα τὴν Δι-
οικητικὴν ταύτην Ἐπιτροπὴν περὶ τῆς ἐντελῆς ἀφο-
σιώσεως ἡμῶν καὶ ὅλων τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας
μας, μένομεν βαθυσεβάσως.

Ἐν Ἀνδριτσένῃ, τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, πρόκριτοι καὶ κάτοικοι τῆς ἐπαρ-
χίας Φαναρίου, Α. Ζακρόπουλος, Π. Ἰατρόπουλος,
Π. Κωνσταντίνος, Ζ. Χριστόπουλος, Γ. Νικολάου, Σ.
Καλλόπουλος, Β. Τσάμης, Π. Πανταζάκος, Γεο-
ργίουπαντῆς Κριαρῆς, Κ. Παλιγιώργης.

(Ἐπὶ τῇ καὶ ἄλλοις ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 221.)

Ἐπικυρεῖται ἡ γνησιότης τῶν ἀνωθεν καὶ ὀπίθεν
ὑπογραφῶν καὶ τὸ αὐτοθέλητον.

Ἐν Ἀνδριτσένῃ, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες Φαναρίου,
Γιαννάκος Ν. Τσανέτη, Δ. Δημητριάδης, Δ.
Γιαννόπουλος.

Αναφορά τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θρηνηντες καὶ κοπτόμενοι διὰ τὴν ὑτέρεσιν τῆς
πατρὸς καὶ σωτῆρος τῆς Ἑλλάδος τῆς ἀειμνήστη Κυ-
βερνήτης Ι. Α. Καποδίστρια, τῆς ὁποίας τὸ μυστιωφελὲς
σάδιον τῆς ζωῆς ἀνίσταται χεῖρες τῶν ἐθνοκαταράτων

πρως, Ν. Οικονομόπουλος, Α. Τατ'πυλος, Ν. Κω-
πυλος, Π. Πετρόπουλος, Ι. Κυπαρίσσης.

Επονται κ' α' λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 113.)
Ἐπικυρῆται τὸ αὐτοφέλιτον κ' αὐτόγνωμον
τὸν ἀνα ὑπογραφῶν.

Ἐν Νεοκάστρῳ, τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1831.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Νεοκάστρῳ, Π. Χρι-
στούπουλος, Α. Ἀλεξανδρόπουλος.

Ἐν ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Σεβαστὸς μας Κυβερνήτης δολοφονημένος ἀπὸ
τὴν καταραμένην γενεὰν τῆ Μαυρομιχάλη! ὦ συμφο-
ρὰ μας! ὦ δυστυχία μας! Ἐχάσαμεν τὸν ἀθάτον πατέ-
ρα μας, ἐχάσαμεν τὰς ἐλπίδας μας, ἐχάσαμεν τὰ
πάντα. Ἀφ' οὗ ἐπάτησε τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος ὁ πα-
τήρ τῆς πατρίδος, ἐβασίλευσεν ὁ νόμος, καὶ ἔλει-
ψαν ὅλα τὰ κακά. Ἐκτοτε ἀπηλαύσαμεν τῆ ὄντι-
νὴν ἐλευθερίαν μας, ἐκτοτε ἠσφαλίσθη ἡ τιμὴ, ἡ ζωὴ
κ' ἡ ιδιοκτησία μας, ἐν συντόμῳ ἐκτοτε ἐγνωρίσαμεν
πραγματικῶς, ὅτι ἔχομεν πατρίδα, νόμον κ' Κυβέρ-
νησιν. Ἀλλ' ἰδιοτελεῖς καὶ ὀλετήρες τῆ ἔθνους, ὀ-
λίγοι κακῆργοι, οἵτινες μᾶς ἄμπωσαν πάντοτε εἰς
τὸν βυθὸν τῆς ἀπωλείας, πάντοτε μᾶς ἠδίκησαν,
πάντοτε μᾶς ἐγύμνωσαν, πάντοτε μᾶς ἐβλάψαν
κατὰ πάντα. Ἀφ' ἧ ἐμπόδισαν τὸν σωτήρα μας νὰ
φέρῃ εἰς ἐκδοχὴν τὰς εὐεργετικὰς τῆς πατρίδος
σκοποὺς μὲ τὰς ἀντενεργείας των, βλέποντες ὅτι
ματαιοῦνται ὅλα τὰ χεδιά των, ἤρχισαν ἐσχάτως
νὰ κινῶν ἀναφανδὸν καὶ κατὰ τῶν καθεστώτων ἀπο-
στασίαν κ' εἰς μὲν τὴν Μάνην κινεῖται ὁ Κασσάκος
μὲ ὀλίγας Κακαβλέας, καὶ λεηλατεῖ τὴν Καλα-
μάταν· εἰς δὲ τὴν Ἀνατολικὴν Στερεὰν Ἑλλάδα
κινεῖται ὁ Καρατάσιος, εἰς δὲ τὴν Πελοπόννησον ἐ-
γείρονται λησταί, εἰς δὲ τὴν Θάλασσαν γίνονται πει-
ρατεῖαι καὶ φόνοι, εἰς δὲ τὸν Πόρον καίονται τὰ ἐ-
θνικὰ πλοῖα, καὶ διαρπάζεται ὁ ναύσταθμος, εἰς
δὲ τὴν Ὑδραν ἐκδίδεται Ἐφημερίς ὁ σατυρικός καὶ
ψευδολόγος Ἀπόλλων, καὶ δὲν διαδίδει εἰς τὸν
κόσμον ἄλλο τί, παρὰ ἀναίσχυντα ψεύδη, παρα-
μορφῶν τὰ πάντα, καὶ παρεξηγῶν ὅλας τὰς πρά-
ξεις τῆς Κυβερνήσεως· εἰς δὲ τὴν Σύραν ἀρπάζονται
τὰ ἔθνικα χρήματα, ἀπὸ δὲ τὰς νήσους τῆς Αἰγαίου
πελάγους διώκονται αἱ Διοικηταί, καὶ περιφερόμενα
Ὑδραϊκὰ πλοῖα ἀπὸ νήσον εἰς νήσον, λαμβάνειν αὐ-
τοχειρολήντες πληρεξούσιος, καὶ τὰς μετακομίζουσιν
εἰς Ὑδραν, ἥτις ἐγενεῖν ἡ ἐξία τῆς ἀνταρσίας, καὶ
τὸ καταφύγιον τῶν Φαναριωτῶν καὶ τῆς ἐαδισυγί-

ας. Τέλος πάντων ἐπραξάν καὶ τὸ μέγιστον παρὰ
τῶν τῶν κακῶν, ἐφόνευσαν οἱ Ἰεδαῖοι τὸν σωτήρα τῆς
πατρίδος μας, τὸν Σωκράτην τῆ αἰῶνος μας, εἰς τῷ
ὁποίῳ τὴν ἀρετὴν καὶ μεγαλοφυΐαν εἶχεν, ἐνα-
ποθετημένας ὅλας τὰς ἐλπίδας μας. Διὰ περισσοτέ-
ραν δὲ θλίψιν μας ἀκούομεν ὅτι καυχῶνται οἱ τριτά-
θλιοι διὰ τὸν φόνον τῆς ἐναρέτης τέττε πατρὸς, τὸν ὁποῖον
ὀνομάζουν δῆθεν τύραννον, καθὼς ἐκαυχήθησαν κ' ἔτε
ἐκαυσαν τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῆς πατρίδος Ἑλλάδος.

Ἀλλ' ἡμεῖς θρηνηντες, διότι οἱ ἀχρεῖοι, οἱ χα-
μερπεῖς οὗτοι ὀλετήρες ἐφόνευσαν τὸν Τίτον τῆς
Ἑλλάδος, εἴμεθα ἀπαρηγόρητοι, συλλογιζόμενοι τὰς
ἀπείρους κινδύνους, εἰς τὰς ὁποῖας μᾶς ἐξέθεσαν οἱ
ἀλιτήριοι. Παρακαλῶμεν δὲ τὸν ὑψιστον νὰ μὴ πα-
ρίδῃ τὰ δάκρυά μας, ἀλλὰ νὰ λυπηθῇ τὸ ἔθνος, κ' ἢ
νὰ βάλλῃ εἰς αὐτὸ τὴν χεῖρά τ'· κατὰ δὲ τῶν πα-
τροκτόνων τέτων νὰ πέμψῃ τὴν δικαίαν τε ἐργὴν,
διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τὰς κατα-
δρομαῖς κ' ἐπιβλαῖς των.

Ἀποστέλλομεν μὲ τὴν παρῶσαν ἀναφορὰν μας τὰς
νομίμους πληρεξούσιους μίς τὰς Κυρίους, Γεώργιον Δεσ-
ποτόπουλον, καὶ Γ. Πάνθε Δρίβαν, καὶ παρακαλῶ-
μεν νὰ λάβητε μέτρα διὰ νὰ μᾶς ἀσφαλίσητε ἀπὸ
τὴν ἀναρχίαν, τὴν ὁποῖαν οἱ κακῆργοι θέλουν νὰ δι-
εγείρουν εἰς τὴν πατρίδα, πρὸς δὲ, νὰ καταχωρήσετε
τὴν παρῶσάν μας εἰς τὴν Ἐφημερίδα, διὰ νὰ γνω-
ρίσῃ ὅλος ὁ κόσμος τὴν ἀθωότητα τῆ ἔθνους, καὶ ν'
ἀποστείλετε κ' ἀντίγραφον αὐτῆς διὰ τῶν Ἀντιπρέσ-
βων εἰς τὰς Συμμάχους καὶ προσατρίδας Δυνάμεις.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας,

Ὁ ἐκκλησιαστικὸς τοποτηρητὴς Ἀμβρόσιος, Γ.
Δεσποτόπουλος, Ι. Εὐγενίδης, Ι. Παντελεῖς, Γ. Λε-
λάκης, Π. Παρατίτος, Μ. Ἀγγελάκης, Π. Στε-
λάκης, Α. Κοτομάτης.

(Ἐπονται κ' α' λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 137.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Μονεμβασίας ἐπι-
κυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἐν τῇ παρῶσῃ ὑπο-
γραφομένων πολιτῶν τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας
ταύτης, τῶν μὲν ἰδίᾳ χεῖρ, τῶν δὲ ἀγρεσμάτων
παρ' ἄλλων διὰ τῆς αὐτογνωμίας τῶν ἀναφερομένων.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες. Α. Στελάκης, Γ. Ἡλιόπουλος,
ὁ γερχυματεὺς Α. Ἰωαννίδης.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἡ δεδηλωμένη ἀξία ὅλων τῶν Ἀγγλικῶν χειρο-
τεχνημάτων τῶν διὰ τῆς Γαλλίας ἐξαχθέντων ὑπὲρ

δημογεροντία Ζυγοῦ ὑπογραφόμεθα, ὡς ὁπίσθεν, καθὼς καὶ οἱ δημογέροντες τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὑπογράφονται κάτωθεν ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ συνυπογραφόμεθα ὅλοι ὁμοῦ, ὡς ὁπίσθεν θεωρεῖται.

Α. Χοντρός, Ν. Γοιμπουράκης, Α. Ἀρμάκης, Γ. Γιλλμής, ἀπὸ Ἀγγελόκαστρον, Δ. Μιλικώκης ἀπὸ Μακρινόν, Μ. Ἀλεξανδρῆ ἀπὸ Βοτίνον, Α. Θεοδωρῆς Δημογέρον Καλφενίκι, Α. Ζαφρομίτσου Δημογέρον Μορστιάνου, Β. Λουκάς Δημογέρον Σιδίστας.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 18.)

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Πόρου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΗΣ ΒΛΑΔΔΟΣ Κ. Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ἡ φρικτὴ ἀγγελία τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυβερνήτου, τοῦ Σ. αὐταδέλφου σας, μᾶλλον ἐπιδόξασεν τοιαύτην λύπην καὶ ἀπελπισίαν, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ τὴν περιγράψωμεν.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τῆς τρομερᾶς ἐν Ναυπλίῳ σκηνῆς δὲν ἤκούετο ἐδῶ ἄλλη ὁμιλία εἰμὴ τὸ Ἐχάθημεν, ἀδελφοί, ἐχάθημεν, διότι ἐχάσαμεν ἀπὸ τὸ μέσον μας τὸν προστάτην μας, τὸν πατέρα μας, τὸν σωτῆρά μας. Τελευτᾷ ἦτον αἱ ὁμιλίαι εἰς ὅλας τὰς συνανατιθεσθῆς καὶ ὁδοῦ, Διψίς, ἀπαρμύθητος ἐκάλυψε τὸ προσωπὸν μας. Καὶ πῶς νὰ μὴν ἀναστεινάζωμεν, ἐνὸς ὥρῃ, καὶ νὰ μὴν ἀφήσωμεν καὶ κληρονομίαν εἰς τὰ τέκνα μας τοὺς κλαυθμούς, καὶ τοὺς ὀδυμούς; Τώρα ἀληθινὰ ὠρῶμεν τὸ ταλαίπωρον ἔθνος μας! Εἰς ποίους ἤδη νὰ στρέψωμεν τοὺς ὀφθαλμούς μας; Εἰς ποῖον νὰ ἐπακουσθῶμεν τὰς ἐλπίδας μας; Δὲν ἔχομεν ἄλλον παρὰ σέ, Σεβαστὲ Κόμη, καὶ σέ τὸν κληρονόμον τῆς διαδοχῆς τοῦ καὶ τῶν μεγάλων τοῦ ἀρετῶν τοῦ ὀνόματος τοῦ Καποδιστρία θέλει προφέρεσθαι πάντοτε ἀπὸ τὰ στόματά μας μὲ δάκρυα μεμιγμένα μὲ σέβας καὶ εὐγνωμοσύνην. Δὲν ἔχουν πλέον οἱ παμμίαιοι ἐχθροὶ τῆς πατρίδος νὰ θάψωσι τὸν κάλαμόν των εἰς τὴν χολὴν, ἀλλὰ μάθουν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐλάτρευε τὸν ἀειμνήστον ἀδελφόν σου ζῶντα, θέλει λατρεύει καὶ μετὰ θάνατον αἰωνίως τὴν σκιάν του. Αἱ μισοὶ χεῖρες, αἱ ὁποῖαι ἐβάφησαν εἰς τὸ αἷμα τοῦ, δὲν εἶναι Ἑλληνικαί, εἶναι χεῖρες βαρβάρων ληστῶν, μαθητῶν τοῦ σχολείου τῆς ἀρπαγῆς καὶ τῆς ληστείας. Ἡ κατάρα τοῦ ἔθνους, νὰ συνοδεύῃ πανταχοῦ τοὺς ὅσοι ἐμειβαν εἰς τὸν θάνατόν του, τὸ αἶμα τοῦ ἀνάθεμα νὰ εἶναι εἰς κληρονομίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ των, καὶ ὁ ἐλεγχὸς τοῦ συνειδότος των νὰ μὴν τοὺς ἀφίγη πρὸς τὴν τύχην, ἀλλὰ νὰ τοὺς βασανίζῃ διὰ παντὸς, ὡς ἄβυσσος.

Σὺ δὲ, Σεβαστὲ Κόμη, μακρὰν τοῦ νὰ μνηστικακῆς εἰς τὸ ἔθνος σου, ἐπειδὴ αὐτὸς σὺ γυρίζεις καὶ εἶσαι μάρτυρ τῆς πρὸς τὸν ἀειμνήστον Κυβερνήτην ἀφωτιστικῆς σου, ἐξ ἐναντίας διπλασίου τοῦ πρὸς αὐτὸ ζῆλου καὶ ἀγάπης σου, εὐθυδρομῶν τὸ πηδάλιον, τὸ ὅπῃν τὸ ἐνεπιστεύθη ἡ πατρίς, ἐπάνω εἰς τὰ λαμπρὰ ἴχνη τοῦ μακαρίτου, καὶ μὴν ἀμφισβάζετε ὅτι ἡ εὐχὴ δύναμις θέλει ὅτι περσκέπει.

Ἐποσημειούμεθα μὲ σέβας βελήγατον.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Πόρου, Α. Πρεσβύτερος Οἰκο-

νόμος, Γ. Ξερεὺς Σακελλάριος, Γ. Ξερεὺς καὶ Πρωτόπαπας, Α. Ἱερομόναχος, Μακάριος Ἱερομόναχος, Στ. Θεοφάνης, Γ. Δ. Καπατάκης, Π. Κ. Κουμπῆ.

[Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 39.]

Ἡ Δημογεροντία τῆς νήσου Πόρου συνυπογραφομένη μετὰ τῶν πολιτῶν, ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα καὶ τὸ αὐτόγνημον τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἐνδιαλαμβανόμενων ὑπογραφῶν.

Οἱ Δημογέροντες, Γ. Χ. Παπακυριάκου, Δ. Σπ. Κρεῖζῆ, ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας Ν. Οἰκονόμου.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Σαλαμίνας.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἡ ἀφαίρεσις τῆς πολυτίμου ζωῆς τοῦ σεβαστοῦ καὶ φειμνήστου πατρός μας παρὰ τῶν ἐθνικαταράτων, κοινωπρηγίῃ καὶ πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 262 προκηρύξεως τῆς Σεβαστῆς Γερουσίας, κατεσπάραι γενικῶς τὰς ψυχὰς μας, καὶ κλαυθοὶ μας ποταμιοὶ θέλουσι καταδρέχειν αἰωνίως τὸ ἔδαφος.

Τετλιμμένοι τὴν ἐλεεινότεραν θλίψιν διὰ τὴν ἀτέρησιν τοῦ αἰοδίου πατρός μας, σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς τὴν σεβαστὴν Γερουσίαν τὸν μέχρι θανάτου ὀδυρμὸν μας, καὶ συγχρόνως νὰ προσφέρωμεν τὴν ἄκραν εὐγνωμοσύνην μας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐλάβετε πρόνοιαν εἰς τὴν σύστασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ Προεδρος ὁ σεβαστός μας Κ. Ἀνγούστινος Α. Καποδιστρίας.

Πειθήμενοι καὶ μετ' ὅλης τῆς προθυμίας ὑποκλινόμενοι εἰς πάντα διαταγὴν τῆς διορισθείσης παρὰ τῆς Σεβαστῆς Γερουσίας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποσημειούμεθα μὲ σεβας βελή.

Ἐν Σαλαμίνι, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ πολῖται Σαλαμίνας, Α. Μπιρμπίλης, Α. Καρνέσης, Σ. Περδικούρης, Οἰκονόμος Παπασταμάτης, Σακελλάριος Παπαπέτρος, Π. Παπαμιχάλης.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 199.)

Ἐπικυροῦνται τὸ γνήσιον τῶν ὁπίσθεν καὶ ἀνωτέρω ὑπογραφῶν κατ' αἴτησιν τῶν ὑπογραψάντων, καὶ ἐπιβεβαιῶνται τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Σαλαμίνι, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Μπιρμπίλης, Α. Καρνέσης, Σ. Περδικούρης, ὁ Γραμματεὺς Χ. Π. Ἰωάννου.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Ταλαντίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ἐκλαμπρότατε,

Ἀνεκφραστος εἶαι ἡ λύπη, ἀνεκλάλητος εἶναι ὁ πένθος, καὶ ἀνεκδιήγητος ἡ βλάβη καὶ ἀπαρηγόρητος θλίψις, ἥτις κατέσχε καὶ κατέχει τοὺς εὐπειθεῖς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας ταύτης, διὰ τὸ φερόν, δύνανται ἔθνοκαταράτων γόλημα, διὰ τὸν τραγικὸν τοῦ αἰοδίου πατρός Ἀρχηγῶν τοῦ πλοῦτος σας ἀδελφοῦ φίλου.

Πυρὰ ἀδιάλειπτα δάκρυα κατασταλάζουσιν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς, πάσης τάξεως ἀνθρώπων, φωναὶ γοεραὶ καὶ θρη-

οὗτοι ἐξέρχονται ἀφ' ὅλων τὰ στόματα, καὶ βαθεῖς στεναγμοὶ ἐκβαλοῦσιν ἀπὸ τὰς καρδίας ἀπάντων διὰ τὴν ἀπάνθυπον τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς στέρησιν, καὶ διὰ τὸν ἐξακολουθοῦντα αὐτὴν ὄλεθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Βαθεῖα ἐπίσης καὶ ἀπεριγραπτὸς εἶναι ἡ ἀγανάκτησις τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης κατὰ τῶν ἀλιτηρίων τῶν φειμνήστων Κυβερνήτου μας φονέων, κατὰ τῶν ὀλετήρων τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εὐδαίμονος τῶν Ἑλλήνων ἀποκαταστάσεως. Εἶθε δὲ αἱ ὀλοκάρδιοι ἀραὶ τοῦ ἔθνους νὰ πέσωσιν εἰς τὰς ἄφρονας κεφαλὰς των, εἶθε τὰ μιὰ τὰ ὀνόματα καὶ αἱ σκληραὶ καὶ βάρβαροι ψυχαὶ των νὰ παραδοῶσιν εἰς τὰς φλόγας τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Ἀνέκφραστος εἶναι ἐπίσης, Ἐκλαμπρότατε, ἡ παρηγορία τῶν ὑποφαινόμενων διὰ τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον σύμφωνα με τὰς εὐχὰς ὅλου τοῦ ἔθνους καὶ κατ' ἰδίαν τῶν ὑποσημειούμενων ἔλαβεν ἡ Γερουσία, νὰ σᾶς διορίσῃ Πρόεδρον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπερίγραπτος εὐγνωμοσύνη κατέχει πάντων τὰς καρδίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς βαθείας σας θλίψεως ἐδείξατε γενναίαν προθυμίαν νὰ συντελέσετε εἰς τὴν εὐτυχῇ μας ἀποκατάστασιν, δεχόμενος τὸ βάρος τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου κρέμανται τὰ πλέον ὑψηλὰ καὶ οὐσιώδη τοῦ ἔθνους συμφέροντα.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, Ἐκλαμπρότατε, ἐπαναλαμβάνομεν νὰ σᾶς προσφέρωμεν τὴν εὐπεΐθειαν καὶ ἀφωτίωσίν μας, καὶ ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Ταλαντίᾳ, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ταλαντίας, Φ. Παναγιώτου, Α. Σταύρου, Μ. Μέντερος, Ι. Σπυρίδωνος, Ε. Σπύρου, Ι. Ἀθανασίου, Ε. Βάλος, Σ. Παναγιώτου.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 69.)

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ὀπισθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Ταλαντίᾳ, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες Ταλαντίας, Ι. Ἀθανασίου, Ε. Βάλος. Ὁ Γραμματεὺς Α. Πασπάλης.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Τήνου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Νέφος σκοτεινὸν, ἀνέκφραστος λύπη μὲ δριμύτατον πόνον ἐκάλυψε τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ὅλων. Δάκρυα καὶ ὀλοθυγμοὶ διήρχοντο καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς νήσου ὅλας τὰς τάξεις τῶν πολιτῶν, ὅποτε διεδόθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας ἡ θλιβερωτάτη ἀποτρόπαιος εἰδησις τῆς ἀπαραδειγματίστου κακουργίας τοῦ Κωνσταντίνου καὶ Γεωργίου Μαυρομιχαλέων, τῆς δι' αὐτῶν πατροκτονίας τοῦ πατρὸς τῆς πατρίδος, τῶν ὑπερασπιστῶν τῶν δικαίων τῆς τοῦ εὐεργέτου τοῦ ἔθνους, τοῦ μόνου εἰς τὸν ὁποῖον μετὰ Θεοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὰς ἐλπίδας τῆς ἀνεξίτητης αὐτοῦ.

Ἀλλὰ ποῖα ποτὲ μέλαινα καὶ στυγερά χρώματα δύναται νὰ δώσῃ μορφήν κατάλληλον εἰς τὴν μιὰν συνωμοτικὴν προδοσίαν, τὴν ἀγριωτάτην, ἀνῆκουστον ἀπανθρωπίαν;

Πῶς ποτὲ δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὸν ἀνέκφραστον ὁδυνηρὸν πόνον μας;

Ἄγριοι προδότες μὲ τὴν πλέον στυγεράν πατροκτονίαν ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, δολοφονήσαντες ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τὸν σεβαστὸν Ἀρχηγόν του, τὸν ἀοιδίμην θεῖον Κυβερνήτην του, τὸν Ι. Α. Καποδίστριαν!

Ποῖα ποτὲ ἐθνικὴ ἐκδίκησις κατὰ τῶν μιᾶν καὶ ἀγρίων συνωμοτῶν θέλει δυνηθῇ νὰ δώσῃ θεραπείαν τινὰ εἰς τὴν ἀνίατον ταύτην πληγὴν;

Τίς δύναται νὰ δώσῃ μικρὰν παρηγορίαν εἰς τὸ ἀφόρητον πένθος;

Τίς νὰ περιβάλῃ καὶ νὰ γλυκάνῃ μὲ πατρικὴν κηδεμονίαν τὰς τόσας ἀνάγκας τοῦ δυστυχοῦς ἔθνους μας;

Μόνη ἡ ὑπ' Ἀρ. 258 πράξις τῆς Σ. Γερουσίας, παρρησίασα ἐνώπιον ὅλων Πρόεδρον τῆς καταλλήλως συστηθείσης Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸν Σεβαστὸν αὐτάδελφον τοῦ φειμνήστου εὐεργέτου μας, τὸν ἐνάρετον Ἀγίουστίνον Α. Καποδίστριαν, μόνη ἡ πράξις αὕτη ἐνεθάρρυνεν ὅπως τὰς καρδίας, καὶ ἔδωσε κάποιαν ἀνακούφισιν εἰς τὴν σκληροτάτην πληγὴν μας.

Χρεωστοῦμεν διὰ τοῦτο νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ἄκραν εὐγνωμοσύνην μας εἰς τὴν πατριωτικωτάτην πρόνοιαν τῆς Σ. Γερουσίας.

Προσφέρομεν ἐντελεστάτην ἀφοσίωσιν καὶ ὑπακοὴν εἰς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν μὲ βαθύτατον σέβας εἰς τὸν ἐνάρετον Πρόεδρόν της, δείγμα μικρότατον τῆς ἀπεριόριστου ἀφοσιώσεώς μας εἰς τὸν αἰμίμηστον Ἀρχηγόν μας.

Εἶθε ὁ ὕψιστος ἀγιάσῃ τὸν τεθνεῦτα.

Εἶθε εὐλογήσῃ τὰς πράξεις τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἶθε αἱ εὐχαὶ τοῦ φειμνήστου καὶ ἡ ἐξακολουθήτης τῶν βημάτων του νὰ φέρωσιν εἰς εὐκαίαν ἀποκατάστασιν τὴν δυστυχῇ χηρεύουσαν πατρίδα.

Παρακαλοῦμεν τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διατάξῃ τὴν καταχώρησιν τῆς παρούσης μας εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, νὰ καθυποβάλῃ δὲ διὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων ἀντίγραφον αὐτῆς ὑπ' ὄψιν τῶν Σεβαστῶν Μοναρχῶν, τῶν εὐεργετῶν τῆς πατρίδος, ὥστε νὰ γνωρίσωσιν οἱ Σεβαστοὶ οὗτοι εὐεργεταὶ καὶ ὁ κόσμος ὅλος τὰ γνήσια αἰσθήματα δυστυχοῦς λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἰκετεύει καθ' ἑκάστην ὑπὲρ τῆς μακροβιώσεώς των, καὶ ἥδη ἔμεινεν ὀρφανὸς τοῦ Σεβαστοῦ προστάτου του, καὶ νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ ἐπισφραγίσωσι τὰς τόσας εὐεργεσίας των μὲ γενναίαν σεβαστὴν αὐτῶν τελικὴν περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλλάδος διάταξιν.

Ἰσοσημειούμεθα μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 2 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ προκριτοὶ δημογέροντες καὶ πολῖται, Α. Νάξος, Μ. Παρίσης, Ι. Παξημάδης, Γ. Μυρζαγένης, Φ. Μ. Παξημάδης, Στ. Καγκάδης, Στ. Α. Παξημάδης.

[Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 152.]

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Τήνου ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 9 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες, Α. Νάξος, Μ. Παρίσης.

ὁνταντίνου καὶ Γεωργίου Μυρριμιχαλιδῶν ἐκώφον, πρὸς ἡμᾶς ἐν μὲλλον, φέροντες εἰς ἀνάμνησιν τῶν πρὸ τῆς ἐλευτέρας τῆς μικρῆς ἐκείνης καὶ ἐννεατέρας ἀνδρῶν διὰ τῆς ἀναρχίας καὶ ἐκείνης, ἐκπαλινγεννηθῶν ὁλοθρον ρωσικῶς καὶ ἰταλικῶς, καὶ τὰ ὅσα μετὰ τὴν ἐλευσίαν τῶν ἐρρευσαν ἀγέδῃ, πηγάζοντα ἀπὸ τῆς ἐσθνετικῆς εὐτυχίας, ἡτυχίαν καὶ εὐνομίαν, τὰ ὅσα διὰ τῆς μεγαλονοίας τῆς κατ'ἐκείνης Κυβερνήσεως διετήρησεν. Αὐτὰ ταῦτα θαρρύνοντες καὶ εἰς τὰς ἀλλὰς τῆς διὰ ψήφισματος τῆς Γερμανίας συστηθείσης τριμελὲς Διοικητικῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς, μελετῶμεν τὴν λύπην ἐλπίζοντες ἀδυσχέτως ὅτι θέλει ἀκολουθήσει τὰ σωτήρια βήματα τῆς μεγαλοφύτου ἀοιδίμου Κυβερνήτης μας, καὶ ἐσιωδέσκατον ἀντικείμενον τῶν ὑψηλῶν χρησίων τῆς θέλει ὑπάρξει ἡ διατήρησις τῆς ἀσφαλείας καὶ ἡτυχίας τῶν ἔθνους ἀνώτερον ἀπὸ τὰς πονηρὰς εἰρηγήτας τῶν κακοβέλλον, οἵτινες δὲν ἀφῆταν κένον εἶδος κακίας, καὶ ἐπὶ πᾶσι τέτοις ἐβόων εἰς αἶμα ἀθῶν τὰς μίαντας χεῖρας τῶν μὲ τὸ συγερώτατον καὶ ἀνοσιώτατον ἔγκλημα τῆς πατρικτονίας, διλοφονήσαντες τὸν ἀρχηγὸν καὶ πατέρα τῶν ἔθνους, διὰ τὰ βλάψουσι πλουτρόπως τὰ πολύτιμα συμφέροντα τῆς πατρίδος, καὶ τὰ προσρίψουσι πρὸς ὁλοθρόν τῆς ὀνείδος εἰς τὸ δυστυχὲς ἔθνος, τὸ ὅποιον ἀθῶν ἔν, θρηνηῖ ἀπαρηγόρητα, διότι ἔχασε τὸν πατέρα τῶν, τὸν σωτήρα τῶν, καὶ διψῶν τὴν δικαίαν αὐτοῦ τῶν νόμων ἀθανάκτησιν θέλει ἀνθεματίζει μετὰ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν αἰώνως αὐτῶν.

Ἐξηγούμενοι δὲ διὰ τῆς παρῆς ἡμῶν ταλαινῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Σ. ταύτην Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, τὴν θλίψιν μας, τὰ εἰλικρινῆ αἰδήματα ἡμῶν, καὶ τῶν συνεπαρχιωτῶν μας, παρηκαλῶμεν μὲ τὰ δάκρυα εἰς τὰς ὀφθαλμούς, νὰ εὐαρεστηθῇ διὰ τὴν κατὰ χωρήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, καὶ ἀντίγραφον ταύτης ἐπικυρωμένον νὰ διευθύνῃ πρὸς τὰς τρεῖς Συμμάχους κραταγὰς Δυνάμεις τὰς εὐεργετίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Κ. Ἀντιπρέσβειων αὐτῶν, πρὸς ἐνδείξιν τῆς ἀθρότης τῶν Ἑλληνικῶν ἔθνους, καὶ διὰ νὰ ἐξιλεωθῶσιν, ἀν καὶ αὐτῶν παρηγορήθησαν ὅπως ἐξκαλεσθῶσιν τὰς εὐεργετικὰς καὶ φιλανθρωπικὰς σκοπὰς τῶν ἐπισφραγίσωσι τὰς ὑπὲρ αὐτῶν μεγάλας ἀγαθοεργίας τῶν, ἐπιταχύνουσαι τὰς ἐμβριθεῖς ἀποφάσεις τῶν ὑπὲρ τῆς μελέσεως τύχης τῶν.

Διαβεβαιῶντες δὲ τὴν πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ὀφειλομένην παρ' ἡμῶν, καὶ ὅλης τῆς ἐπαρχίας μας ἐντελῆ ἀφοσίωσιν καὶ εὐπείθειαν εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῆς, μένομεν μὲ σέβας βαδύ.

Ἐν Καρυσταίνῃ, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, πρέσβιτοι καὶ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Καρυσταίνης, Δ. Μιχαλόπουλος, Σ. Καρύδης, Σ. Θωαγένης, Κ. Νικολάος, Ν. Θεοφιλόπουλος, Δ. Πανταζόπουλος, Δ. Θεοφιλόπουλος, Δ. Ζαχαρόπουλος, Γ. Λαμπρινόπουλος, Γ. Σαράττης.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπὴ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 15.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Καρυσταίνης ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ὀπιθεν ὑπογραφῶν τῶν Δημογερόντων, πρεσβιτῶν καὶ κατοίκων τῆς ἐπαρχίας.

Ἐν Καρυσταίνῃ, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Δ. Παπαγιαννόπουλος, Σ. Περδικάρης, Ὁ Γραμματεὺς Π. Π. Θεοδώρος.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Νεοκάστρου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πένθος βαθύτατον κατέλαβεν ἡμᾶς τὰς ὑποφαινόμενας πολίτας τῆς ἐπαρχίας Νεοκάστρου, ὅταν ἀπὸ τὴν ὑπ' Ἀρ. 262 προκήρυξιν τῆς Σ. Γερμανίας ἐμαρτομεν τὴν τριμερὴν διλοφονίαν τῶν πατέρων τῆς πατρίδος μας, τῶν ἐλευθερωτῶν τῶν ἔθνους μας, τῶν Σ. Κυβερνήτην μας, καὶ νέφους σκοτεινὸν κατέπληξε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀνθρωπὶ αἰμάτων κατεβύθησαν τὸ ἔθνος εἰς τὴν πλέον δεινὴν ὑμνηχάναν ἐν τῷ μέσῳ τῶν αἰχλωτέρων ἐλπίδων τῶν, ἀφῆσαντες τὴν ζωὴν τῶν ἐναρέτων ἀρχηγῶν τῶν. Τὸ αἶμα αὐτῶν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ τῆς γενεᾶς αὐτῶν.

Ἐκφραζόμενοι δὲ τὸ πένθος μας διὰ τὸ θρηνηθῆναι τὰτο συμβῆν καὶ τὴν ἀγχνόκτησιν μας κατὰ τῶν ἐθνικαρχάτων πατρικτοίων, χρεωσόμεν νὰ ὁμολογήσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὴν Σ. Γερμανίαν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις προλαβῶσα τὰς εὐχὰς μας, ἐμπιστεύθη τὰς ἡνίας τῆς κυβερνητικῆς ἀρχῆς εἰς μέλη ἀξία τῆς ἐμπιστοσύνης, τῆς ἀφοσίωσης καὶ τῆς σεβασμῶν μας, καὶ ἐπροφύλαξε τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς δεινὰς τῆς ἀναρχίας.

Πεπεισμένοι εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Κυβερνητικῆς Ἀρχῆς μας καὶ εἰς τὴν προσατίαν τῶν Σεβαστῶν Δυναμίσεων τῶν εὐεργετίων τῆς Ἑλλάδος, δὲν παύομεν τῶν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θέλει προφυλαχθῇ ἀπὸ τὰς ὁλοθρεῖς συνεπείας τῶν δεινῶν, τὰ ὅποια μᾶς προετοιμάσκειν ἡ δεινὴ πρῆξις τῶν ἐθνοκατακράτων καὶ πατρικτοίων φονέων. Ὑποσημαίμεθα δὲ μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Νεοκαστρῷ, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Νεοκάστρου, Κ. Θ. Οικονομόπουλος, Π. Χριστόπουλος, Δ. Ἀλεξανδρόπουλος, Χ. Τατόπουλος Σ. Μεντζιλόπουλος, Ν. Τσικλη-

κατὰ μὲν τὸ 1823 ἔς, 498,938 Λιτρῶν
Σερβί, κατὰ δὲ τὸ 1829, 491,388, καὶ κατὰ
τὸ 1830, 475,884.

Ἡ ἐπίτητος ἑφ' ἡμέραις τῆς Περσσίας δημοσιεύει
συγκριτικὸν τινα πῖνακα τῶν πρὸς τῶν ἀθηναισάντων
καὶ τῶν ἐπ' ἀνόντων ἐκ τῆς χολορῆος εἰς τὰς τῶν
κλιωτέρων πόλεων τῆς Ῥωσίας, τῆς ἀρχαίας Περσ-
σίας καὶ τῆς Γαλλικίας, ἰδὲ δὲ τὰ ἐξ αὐτῆς συμ-
πράσματα.

Επὶ τῶν 42 πρώτων ἡμερῶν τῆς μελύσματος;
Ἐν μὲν τῇ Λιμνῇ, ἐκ τῶν 45,000 κατοίκων,
3599 ἠθύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 957 μὲν ἀνέλαβον, 1749
δὲ ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 80 ἄρα ἀνά τὴν 1000 ἀδε-
νησάντων 39 ἀπέθανον.

Ἐν δὲ τῇ Ρίγᾳ, ἐκ τῶν 40,000 κατοίκων, 4350
ἠθύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 2224 μὲν ἀνέλαβον, 180
δὲ ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 109 ἄρα ἀνά τὴν 1000 ἀδε-
νησάντων, 46 ἀπέθανον.

Ἐν τῇ Μιτταυίᾳ, ἐκ τῶν 12,000 κατοίκων,
637 ἠθύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 235 μὲν ἀνέλαβον,
402 δὲ ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 65 ἄρα ἀνά τὴν 1000
ἀδενησάντων, 34 ἀπέθανον.

Ἐν τῇ Μόσχᾳ, ἐκ τῶν 300,000 κατοίκων, 4,310
ἠθύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 674 μὲν ἀνέλαβον, 2,340
δὲ ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 15 ἄρα ἀνά τὴν 1000 ἀδε-
σάντων, 7 ἀπέθανον.

Ἐν τῷ Γεδάννῳ, ἐκ τῶν 60,000 κατοίκων, 645
ἠθύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 121 μὲν ἀνέλαβον, 479 δὲ
ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 11 ἄρα ἀνά τὴν χιλίαν ἀδε-
νησάντων, 8 ἀπέθανον.

Επὶ δὲ τῶν 32 πρώτων ἡμερῶν τῆς μελύσματος;
Ἐν μὲν τῇ Βρόδη, ἐκ τῶν 24,000 κατοίκων, 4639
ἠθύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 2093 μὲν ἀνέλαβον, 1767
δὲ ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 193 ἄρα ἀνά τὴν χιλίαν ἀδε-
νησάντων, 73 ἀπέθανον.

Ἐν δὲ τῇ Πετρκόλει, ἐκ τῶν 350,000 κατοίκων,
7,737 ἠθύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 2,282 μὲν ἀνέλαβον,
3,967 δὲ ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 22 ἄρα ἀνά τὴν 1000
ἀδενησάντων, 11 ἀπέθανον.

Ἐν Γεδάννῳ, ἐκ τῶν 60,000 κατοίκων, 526 ἠ-
θύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 79 μὲν ἀνέλαβον, 379 δὲ
ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 9 ἄρα ἀνά τὴν 1000 ἀδενησάν-
των, 6 ἀπέθανον.

Ἐν τῇ Ἐλβίγγῃ, ἐκ τῶν 22,000 κατοίκων, 269 ἠ-
θύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 75 μὲν ἀνέλαβον, 175 δὲ

ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 12 ἄρα ἀνά τὴν 1000 ἀδενη-
σάντων, 8 ἀπέθανον.

Επὶ δὲ τῶν 16 πρώτων ἡμερῶν:

Ἐν μὲν τῇ Κωνιξβόργῃ, ἐκ τῶν 70,000 κατοίκων,
419 ἠθύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 23 μὲν ἀνέλαβον, 217
δὲ ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 6 ἄρα ἀνά τὴν 1000 ἀδε-
νησάντων, 3 ἀπέθανον.

Ἐν δὲ τῷ Γεδάννῳ, ἐκ τῶν 60,000 κατοίκων,
166 ἠθύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 80 μὲν ἀνέλαβον,
144 δὲ ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 3 ἄρα ἀνά τὴν 1000
ἀδενησάντων, 2 ἀπέθανον.

Ἐν τῇ Ἐλβίγγῃ ἐκ τῶν 22,000 κατοίκων, 161 ἠθύν-
θησαν, ἐκ τῶν δὲ 57 μὲν ἀνέλαβον, 104 δὲ ἀπέ-
θανον. — Ἐκ τῶν 7 ἄρα ἀνά τὴν 1000 ἀδενησάντων,
5 ἀπέθανον.

Ἐν τῇ Ποσνανίᾳ, ἐκ τῶν 25,000 κατοίκων, 166
ἠθύνθησαν, ἐκ τῶν δὲ 38 μὲν ἀνέλαβον, 100 δὲ
ἀπέθανον. — Ἐκ τῶν 7 ἄρα ἀνά τὴν 1000 ἀδενησάν-
των, 4 ἀπέθανον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὴν 2 τῆς λήξαντος Σεπτεμβρίου ἐτελεύτησεν
εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἡ Βασιλικὴ τῆς Παναγιώτης Γε-
ναράκη σύζυγος ἐκ πρώτης γάμου τῆς Γεωργίας Τηνί-
σσης, καὶ ἐκ δευτέρας τῆς Ἰωάννης Στεφανίτση Κα-
φαλῆνος, τῆς ὁποίας ἀγνοῦνται πᾶς εἰρήσκοντα οἱ
κληρονόμοι. Παρὰ τῆς Ἀσυνομίας ταύτης ἐλήφθη-
σαν τὰ πρῶτα ἀσφαλιστικὰ μέτρα τῆς κινήσεως καὶ
ἀκινήσεως περιστείας αὐτῆς, ὅση εὐρέθη παρ' αὐτῇ, καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς τὴν ὁποίαν κατῴκει. Τὸ δὲ Δικαστήριον
μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν πολιτικὴν Διαδικασίαν, ἐκαμῆ
τὴν ἀπαγερμένην καταγραφὴν, παρόντος τῆς ἐπιτε-
ρῆς ἐπ' αὐτῷ τέτῳ διοριθέντος.

Τὴν 30 τῆς λήξαντος Σεπτεμβρίου ἐτελεύτη-
σεν εἰς τὴν νῆσον ταύτην, ὁ Κ. Παντελέων Πετρκό-
κινος, χῆρος, παρεπιδημῶν πρὸ πολλῶν ἐνταῦθα, ὡς
ἐπίτροπος τῆς ἐν Τεργέστῃ ἐμπόρου Κ. Ἀθαν. Παπα-
γεωργοπέλου. Ἡ Ἀσυνομία αὐτῇ ἠσφάλισεν τὰ ὀλί-
γα σκεύη καὶ χρήματα ὅσα αὐτὸς εἶχεν.

Γνωστοποιεῖται τῷτο εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν
καὶ τὴν ἔχοντες συμφέροντα μετὰ τὴν εἰρημότητα.

Ἐκ Σπετζῶν, τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1831.

ἔλει ἀναγκαιῶς προσκληθῇ ἐκ νέου ἡ προποχὴ τῆς Βουλῆς
ἐπὶ τὴν ἀξιολογὸν ταύτην ὑπόθεσιν, καὶ ἔστω βέβαιον περὶ
τῆς ἀμεταβλήτου ἐπιθυμίας μου τοῦ νὰ συνεπιλάβω τὴν
ὁρᾶσιν τῆς μὲ ὅλας τὰς βελτιώσεις τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ
συστήματος, αἵτινες ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖαι διὰ νὰ παρέξω
ἀσφαλῶς εἰς τὸν λαόν μου τὴν τελειαν ἀπολαυσιν τῶν
καίων του, τὰ ὅποια, συνδεόμενα μὲ τὰ τῶν ἄλλων τάξεων
τῆς πόλεως, εἶναι οὐκ ὀκνηρὸν εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἐλευθέρου
μὲν συνταγματος. [Ἐκ τῆς Εφημ. τῶν Συστημάτων.]

Ἐκ τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Μενδεμένητης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ὁ Ἐκτακτὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπὸς μᾶ
ἐκκοινοποίησε τὴν ὑπ' αὐτοῦ 462 προκήρυξίν σας καὶ τὸ συ
νημμένον ψήφισμα.

Ἀνεκλάλητος εἶναι, Σ. Γερουσίᾳ, ἡ λύπη, τὴν ὅποια
ἐδοκίμασαν οἱ ὑποφαινόμενοι διὰ τὸ τρομερὸν συμβῆναι τοῦ
αἰοιδίμου Κυβερνήτου μας, διὰ τὴν τῶν ἐγκληματικῶν ἐθνο
καταράτων πρᾶξιν, καὶ τέλος διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ κοινοῦ
τῶν Ἑλλήνων πατρὸς, διὰ τὸν ἀπάνθρωπον τραγικὸν φόνο
τοῦ ἀειμνήστου σωτήρος τοῦ ἔθνους. Καταπληγῶμενοι ἀπὸ
τὴν πλεονέχουσαν λύπην οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας, ταύτης,
ἐντρομοὶ καὶ ἀπηλπισμένοι τρέχουν τῇδε καί εἰτε, φωνά
ζοντες, μὲ δακρυστάλακτους ὀφθαλμοὺς, τὸν πατέρα των, κα
ὀτρύνοντες ἑαυτοὺς, διὰ τὴν στήρησιν τοῦ ἀξιαῖα μυσταγίου
ἐθνικοκαταράτων, ὁράματα τοῦ ἀναθέματος ὅλων τῶν Ἑλλήνων.
Εἴθε νὰ παραδοῦσιν εἰς τὰς φλόγας τῆς δικαίας τοῦ ἔθνους
ἐκδίκησεως.

Σὰς ἐκφράζομεν μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν πῇ εὐγνωμο
σύνην μας διὰ τὰ ὅποια ἐγκαιρῶς ἐλάβετε μέτρα, τὸ νὰ
διορίσετε Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ Πρόεδρον αὐτῆς
τὸν ἀκριβὸν καὶ πολυπόθητον ἀδελφόν τοῦ αἰοιδίμου Κυβερ
νήτου, τὸν ἀξιοτίμητον Κ. Αὐγουστίνον Α. Καποδίστριαν,
προλαμβάνοντες ὡς πρῶτον τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίαν μας.

Ἐπαναλαμβάνοντες τὴν πρόθυμον εἰς τὰ καθεστῶτα εὐ
πείθειάν μας, ὑποσημειούμεθα μὲ ὅλον τὸ σεβας.

Τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1831, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μενδεμένητης
Οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς πόλεως, «ωμολόγων» καὶ χω
ρίων, Α. Ι. Κλοτόπουλος, Γεραδγένης, Γ. Γιαννακόπουλος,
Τ. Χρόνης, Α. Ἐγκολφόπουλος, Δ. Ἐγκολφιάτης, Ζ. Ν.
Ἀκρίδας, Οἰκονόμος Ἰερέυς.

(Ἐπὶ τοῖς καὶ αἱ λοιπὰ ὑπογραφαὶ τῶν Ἀρ. 65.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογραφοντία Μενδεμένητης

Ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογρα
φῶν τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὅτι ἴδιαι εἰσίν.

Τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1831, ἐν τῷ Καιρῷ χωρίῳ.

Οἱ Δημογρόντες, Α. Ι. Κλοτόπουλος, Α. Ἐγκολφό
πουλος, Ὁ Γραμματεὺς Ν. Α. Αναρδίου.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Ζυγοῦ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἡμέραν κοινοποιήσεως ἡ ἀπροσδόκητος Φιλιθερά
ειρήσις καὶ πρὸς ἡμᾶς περὶ τῆς ἀπροσδόκητου δολοφονίας,

τὴν ἐπαρτίου καὶ ἀειμνήστου Κυβερνήτου μας Ι. Α. Καπο
δίστρια, μᾶς ἐρόησεν εἰς μεγίστην καὶ ἀπαρηγόρητον λύ
πην διὰ τὸ μέγα δυστύχημα, τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς τὸ
πολυπλήθον ἔθνος μα.

Ὁ πολυπαθὴς Ἑλληνικὸς λαὸς ὕστερον ἀπὸ τόσα δει
νὰ, τὰ ὅποια ὑπέφερε διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ἐλευθερίαν του,
καὶ ἐνῷ ἐχαίρετο ὅλα τὰ καλά, κατεσπαράχθη ἀπὸ φιλο
τιμᾶν, καὶ πικρὰς, τινὰς, οἵτινες μὴ δυηθεῖτε νὰ ἐκ
τελέσουν τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τῶν ἄλλως πω., ἐσύστη
σαν τὴν φωλεάν τους εἰς τὴν ἴδραν, καὶ ἐδυθήτε, ὡς ὄντες,
τὴν λευκὴν, ἐξήλθον συέλυσαν καὶ σύνταγμα ἐξ ὀφθαλμοῦ
τοῦ ἔθνους, καὶ τελευταῖον ὕστερον ἀπὸ τόσα κακὰ καὶ ζη
μίας, τὰ ὅποια ἐπροξένησαν εἰς Πόρον, Καλαμάταν καὶ
ἄλλα μὲ τὰ ἐξίστηναι καὶ ἀξιοκατάκριτα κινήματα
του, ἐδολοφόνησαν μὲ τὰς μαιφύτους χεῖρας τῶν σκληρο
πράχτων Μαυρομιχαλῶν τὸν ἀγαθὸν Κυβερνήτην του, καὶ
ἰφαίεσαν ἐκ μέσου του τὸν προστάτη καὶ σωτήρα του,
ὑπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ὁποίου ἀπελάμβανε τὴν εὐδαιμο
νίαν του, καὶ ἐχαίετο τὴν ἀσφάλειαν τῆς πατρὸς καὶ ἰδιο
κτησίας καὶ ὅλα τὰ δικαιώματά του, εὐάγων ἐν ἡσυχίᾳ
καὶ εὐταξίᾳ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ νομίσουν οἱ Συμμά
χοι Βασιλεῖς καὶ ὁ κόσμος, ὅτι τὰ κινήματα τῶν εἰρημένων
ἐθνῶν αταράγων εἶναι ἐξ ὁμοῦ τοῦ ἔθνους, σπεύδωμεν καὶ
ἀπὸ μέρους μας νὰ διακηρύξωμεν καὶ διὰ τῆς παρούσης μας,
ὅτι εἰμεθα ὅλως δι' ἑαυτὸν ἀσύμφωνοι μὲ αὐτοὺς, ὡς καὶ προλα
βόντως ἀνεφίσταμεν, τοὺς θεωροῦμεν ὡς στασιαστὰς καὶ
ὁ ἐτῆρας τοῦ ἔθνους, πιστεύομεν ἀδιστακτῶς, ὅτι ὅλος ὁ
κόσμος γινώσκει, καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ἀπ' οὗτος, κί
νείται ἡ μάστιγς αὐτῆς τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους μας, κινεί
ται, λέγομεν, ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες, ἐξῆσαν πάντοτε εἰς τὴν
κακίαν, καὶ πολλάκι, διὰ νὰ τυραννήσουν λαόν, ἐπεδουλεύ
σαντο καὶ αὐτὴν τὴν ζυγὴν τῶν συγγενῶν των ἀπὸ ἐκείνων,
οἵτινες, μὲ τὰς πειραματικὰς τῶν ἐπιδρομῶν τῶν κακῶν,
καὶ τέλος ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες, ἐπείνεσαν ποτὲ κατακτητῶν
τῇ διοικήσεώς του, καὶ διοικούντες, τὸ ἔφερον εἰς ἐλθροσύ
νην κατὰστασιν.

Λυπούμενοι καίριως, καὶ κλαίοντες πικρῶς διὰ τὴν
πέρρησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, παρακαλοῦμεν τὴν Ἐπιτροπὴν
ταύτην νὰ καταχωρήσῃ τὴν παρούσαν μᾶ εἰς τὴν Γεν. Ε
φημερίδα, καὶ νὰ διευθύνῃ ἀντιγραφὰς αὐτῆς ἐπικυρωμένων
πρὸς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν τὴν
ἀθωότητά μας, καὶ νὰ ἐνδυνάμυνον τὴν ἐπιταχύνουν τὴν
ὑποκατάστασιν τοῦ ἔθνους μας ὅσον τάχος. Εὐγνωμονοῦ
ντες δὲ διὰ τὴν κατάλληλον ἐκλογὴν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἡ
Γερουσία, καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς τὰς διατάξεις τῆς Διοικη
τικῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, εἰμεθα σύμφωνοι μὲ τὸ ὑπὸ
Ἀρ. 258 ψήφισμα τῆς Γερουσίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ
παρακαλοῦμεν νὰ λάβῃ δραστήρια μέτρα, διὰ νὰ διατηρηθῇ
ἡ ἡσυχία καὶ εὐταξία εἰς ὅλον τὸ κράτος.

Οἱ δὲ Πληρεξούσιοι τῆς ἐπαρχίας μας Κύριοι Δ. Μα
κρὺς καὶ Στ. Τζιμπουράκης, στέλλονται καὶ διὰ νὰ ῥαν
τίσουν τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου με τὰ
δάκρυά μας. Καὶ μὲ σεβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Παρισιᾷ, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Ζυγοῦ Ἡ ἐπαρχιακὴ Δη